

ONDERWIJS

Ziek, les via camera

Wie ernstig ziek is, hoeft niet alle lessen op school te missen. Voor die leerlingen is er nu een nieuwe digitale klasgenoot.

door Dennis Greijn

dennis.greijn@gelderlander.nl

siek de lessen kan bijwonen. „Dylan is sinds november een van de eerste leerlingen in ons werkgebied die de digitale klasgenoot gebruikt.” Buddy's, maatjes van de zieke, zorgen ervoor dat het apparaat snel opgebouwd wordt, waardoor de docent snel met de les kan beginnen. Demper: „Krijgen we een melding, dan gaan we met ouders, leerling en school kijken naar passende maatregelen. Belangrijk is welke lessen niet verzuimd mogen worden.” Demper schuift binnenkort bij KPN aan voor een evaluatie. „De eerste indruk is goed.”

De klasgenoot is een snellere en compactere variant op de web-chair, een verrijdbare stoel met beeldscherm. Kostte deze voorloper 7.000 euro, de nieuwste digitale vriend kost zo'n 3.000 euro. Ouders kost het niks. „Er is geen dure bureaustoel nodig, het beeldscherm is kleiner; kortom de techniek is verbeterd”, zegt Ed Bontrop, programmamanager bij KPN. „Eind 2014 hebben we naar verwachting zeshonderd apparaten uitgerold. Deze dienstverlening, maatschappelijk verantwoord ondernemen, is belangrijk, want je praat over een kwetsbare groep.”

NIJMEGEN/ELST - Een geleende speciale laptop met headset voor de zieke leerling thuis. En een computer met eveneens een camera, boxen en kleine microfoon voor in de klas. Zo kan een zieke leerling veilig op afgesproken tijden inloggen op de computer in de klas. Door pijltjes op zijn laptop thuis aan te klikken kan hij de camera in de klas, waarmee hij ook kan inzoomen, besturen. En als de leerling iets wil zeggen, drukt hij thuis op zijn scherm op het icoontje van de opgestoken wijsvinger. Dan gaat even verderop bij de computer op school een rood lampje branden.

Van deze digitale klasgenoot, in oktober op de markt gebracht door KPN, staan er nu sinds kort, aldus Marant, twee handenvol op scholen in Gelderland. Henk Demper is consulent bij de onderwijsadviesorganisatie uit Elst. Hij begeleidt onder anderen Dylan Derksen, de Nijmeegse jongen die door zijn ziekte niet altijd fy-

DIGITALE KLASGENOOT

- KlasseContact begon in 2008 als een initiatief van KPN en EDventure, de branchevereniging voor onderwijsadviesbureaus.
- Het netwerk Ziezon, voor ziek zijn en onderwijs volgen, helpt bij de uitvoering. Hierbij zit ook de Nederlandse Federatie van Universitair Medische Centra.
- Consulenten beoordelen of ern-

- stig zieke kinderen 'van afstand' - thuis of in ziekenhuis - met speciale computers toch lessen kunnen volgen. Dankzij een beeld- en geluidsverbinding via internet.
- Doel is jaarlijks 1.250 digitale klasgenoten uit te zetten. Afgeleid van jaarlijks 5.000 ernstig zieke leerlingen, van wie niet iedereen gebruik maakt van deze lessen.

■ Helicon-leerling Dylan Derksen volgt thuis in Nijmegen met hulp van een

speciale laptop de les van zijn klas via een computer met bestuurbare camera in het klaslokaal. foto Bert Beelen

Donderdag chemo, vrijdag wiskunde 'thuis'

NIJMEGEN - „Dylan, kun je me horen? Kun je ons zien?” Bertold Gorter, wiskundedocent op de vmbo-school van het Nijmeegse Helicon, probeert bij aanvang van de vrijdagse wiskundeles via een speciale computer op een tafeltje contact te zoeken met leerling Dylan Derksen.

De 13-jarige Dylan probeert intussen thuis, in zijn met Ajax-sjaals behangen slaapkamer, via een speciale laptop in te loggen zodat hij toch de les kan volgen.

Dylan is heel erg ziek. Bij de jongen uit Nijmegen is een jaar geleden acute leukemie - bloedkanker - vastgesteld. Elke donderdag, ook de rest van dit jaar, moet hij zich in het Radboudziekenhuis melden voor chemotherapie. Als alles goed gaat, zit hij over een jaar bij die 80 procent voor wie deze vorm van kanker niet do-

delijk is. Omdat hij van de ene behandeling misselijker is dan van de andere, is het ook elke vrijdagochtend nog maar de vraag of de 13-jarige 'van afstand' de lessen kan bijwonen.

Is deze vrijdag de zieke Dylan er 'gewoon' bij, laat de techniek het afweten. Verhuizing van het tafeltje met 'Dylan' richting raam, de lamellen omhoog en de lampen uit; het mag niet baten. De verbinding met huize Derksen via het 4G-netwerk van KPN blijft ditmaal haperen. Maar verplaatsing van het hele gezelschap naar een ander leslokaal aan de Marga Klompélaan verricht wonderen. Dylan is nu én te horen én te zien. Weg vlekkelig beeld en krakemikkige stem van een kwartier geleden. Een dag na zijn wekelijkse zieken-

huisbezoek kan ook Dylan zich, evenals zijn twintig klasgenoten van klas 2a, 'gewoon' het hoofd breken over hoe je de oppervlakte van een parallellogram berekent. „Oh ja Dylan”, roept 'meneer Gorter' tussendoor, „je had een zeven voor je proefwerk.” „Oké”, klinkt het aan de andere kant. De wiskundeleraar van de groenopleiding is te spreken over deze manier van les volgen. „We hebben dit sinds november nu een keer of zeven gedaan. Zo kan Dylan gelukkig toch aanwezig zijn. Normaal zitten we in een an-

“ We vinden het super dat de school hier zoveel moeite voor doet.

Tanja, moeder van zieke Dylan

der lokaal met een prima verbinding. Ikzelf gebruik een kleine microfoon om in te praten, zodat Dylan me thuis goed kan horen. Daar moet je in het begin even aan wennen.”

Schoolorthopedagoog Janske Roelofs van Helicon: „Met de digitale klasgenoot kunnen we zieke leerlingen, want ook die hebben recht op onderwijs, helpen toch aan hun leerbehoeften tegemoet te komen. Als school vinden we dat we alle kansen moeten aangrijpen om zieke leerlingen en hun ouders te helpen. Ook een mbo-leerling in Nijmegen van ons volgt zo lessen. Jaren terug had je dergelijke digitale mogelijkheden niet. Zo help je iemand op weg naar het diploma al te grote achterstanden te voorkomen. En zorg je ervoor dat er contact blijft met klasgenoten.”

Met het maken van 'goede afspraken' tussen school en ouders staat of valt alles, aldus Roelofs. Inmiddels kan Dylan op vrijdagen ook de lessen Engels, rekenen en Duits via de digitale klasgenoot van KPN volgen. „Ook die docenten willen graag meewerken. Eens in de zes weken zitten we - mentor, huiswerkbegeleider, ouders - wel om tafel om te kijken hoe het gaat.”

En Dylan en zijn moeder Tanja? Die vinden deze manier van les volgen 'een uitkomst'. Tanja: „We vinden het super dat de school hier zoveel moeite voor doet. Het is voor ons al zwaar en moeilijk.” „Het is fijn om zo lessen te kunnen volgen”, zegt Dylan. „Anders mis je toch te veel.” Want Dylan wil later, ziek of niet, beroepshalve 'iets met dieren' gaan doen. „Dat lijkt me leuk.”